

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. VIII. Vtrum quando in hoc Sacramento apparet miraculosè caro, vel
puer, sit ibi verè corpus Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

species etiam necessaria potest supernaturaliter produci in indivisibili.

Confir. aliquorum sententia sensationes, quas Christus dicit in caelo, hic ponuntur per concomitantiam, & proinde nihil repugnat, quo minus supernaturaliter poni possint in indivisibili, quamvis essent corporeae. item sensus, etiam prout est in hoc Sacramento, debet ad illas influere, igitur ex illo capite non est repugnantia.

Coroll.

Ex his deduco esse probabile Christum oculo corporeo in hoc Sacramento videre sacerdotem & circumstantes.

ARTICULVS VIII.

Utrum quando in hoc Sacramento apparet miraculose caro, vel puer, sit ibi verè corpus Christi?

60.

Dupliciter intelligi potest D. Th.

Causae huiusmodi apparitionum.

Duobus modis contingunt.

Resp. S. Thomae.

Indicium quod non fiat mutatio in speciebus.

Alenf.

61. Facta mutatione in speciebus, verius est corpus Christi ibi non esse in propria specie.

QUONIAM quærit D. Th. num ibi sit verè corpus Christi, duplicem sensum habere potest: nam potest ita intelligi, num ibi, id est in illa apparitione, sit verè corpus Christi? vel secundò, num in Sacramento nihilominus remaneat corpus Christi? pro cuius doctrinae explicatione

Notandum 1. ex historiis & miraculis, quæ pluribus locis contigerunt, constare huiusmodi apparitiones interdum contingere. contingunt verò vel pro consolatione quorundam Dei amicorum, vel pro confortatione debiliū, vel ad terrorem eorum, qui indignè ad hoc Sacramentum accedunt, vel ad redarguendos infideles, & ut constet Christi corpus verè, & realiter in hoc Sacramento existere.

Notandum 2. huiusmodi apparitiones duobus modis contingere, ut docet D. Th. in corpore. 1. nullà factà mutatione in speciebus sacramentalibus, sed solum in ære, vel oculo, vel corpore aliquo adiacente. 2. factà aliquà specierum mutatione, quando priori modo fit apparitio.

Respondet Christi corpus verè remanere in Sacramento, & indicat in tali apparitione non verè esse Christi corpus. prius patet, quia quando nulla circa species contingit variatio, corpus Christi non definit sub illis latere, ut patet ex dictis. non esse verò corpus Christi in tali apparitione, est etiam indubitatum. nec tamen est deceptio, quia Deus diuinitus vel speciem producit in oculo, vel mouet phantasiam, vel corpus circumstantis ita aptat eo fine, ut credatur corpus Christi verè esse in Eucharistia, non verò, ut iudicetur re ipsa ibi esse, ubi apparet, vel id quod apparet.

Aduerte ex D. Th. morale indicium esse quod mutatio non fiat in speciebus, si vni tantum, vel alteri appareat, non autem passim adstantibus, vel si ipsa apparitio parum duret.

De secundo modo apparenti, factà scilicet mutatione in speciebus sacramentalibus, difficultas est, in qua quidam senserunt corpus Christi ibi esse in propria specie, ita refert D. Th. in corpore & sentit Alenf. 4. parte quaest. 53. membro 4. art. 3. negat verò D. Tho. hic & plures Doctores in 4. dist. 10. & passim moderni. quæ sententia est omnino verior.

Suppono tamen non repugnare, quo minus corpus Christi verè, & realiter possit apparere in propria specie, ita ut ibi sit realiter, ubi videtur esse. unde non repugnat, quo minus apparens in specie sub formâ pueri, vel elegantis iuuenis, re ipsa ibi

sit, quod aliqui factum existimant in exemplo quod narrat Paschasius lib. de corpore Christi cap. 14. scilicet Christum apparuisse euidam sacerdoti in formâ pulcherimi pueri, & se illi osculandum præbuisse, eiusque precibus ad pristinam sacramentalem formam rediisse. hoc præmissis

Probatur quod sit verius quando apparet caro, sanguis, vel puer, factà specierum mutatione, ibi non esse corpus Christi in propria specie. 1. quod apparet caro, nigrescit & induratur, & quod videtur sanguis, concreuit; quod parum decet corpus Christi gloriosum. Adde Christi sanguinem esse intra venas, nec amplius effundi, unde cum apparet ebulliens, præsumi potest, & debet non esse verum Christi sanguinem.

2. Quod ita apparet, diu permanet, ut constat experientia, & seruatur in pyxide; quod non est consentaneum sententiæ de glorioso Christi corpore. Probatur, quia apparet modo mortuo, cum tamen corpus Christi gloriosum non sit sine anima.

Ex dictis sequitur quod ita apparet sub specie carnis, non esse latrâ adorandum, posse tamen honorari tanquam representans corpus Christi. unde ad vitandam idololatriam, vltus habet, ut quando hæc asseruntur propter populi consolationem, inxta ponatur aliqua hostia, consecrata, quæ adoratur.

Dices, si non sit caro Christi, quid est in huiusmodi apparitionibus, cum nec sit, nec possit dici esse caro alterius hominis, vel animalis?

Resp. non esse veram carnem, sed solum aliquid habens carnis effigiem, ut passim Doctores cum D. Th. neque in hoc vlla intercedit deceptio, cum apparitio dirigatur à Deo ad decorandum quod in Sacramento Eucharistiae verè, & realiter Christi corpus existat, si simplices fallantur, eorum error est per pastores & concionatores corrigendus.

Difficultas est num saltem eo casu Christi corpus remaneat sub speciebus? in qua certum est remanere, si non sit notabilis earum mutatio, si verò valde magna mutatio inueniatur, controuertitur: nam D. Th. hic in fine corporis videtur asserere remanere Christi corpus, si remaneant dimensiones panis, quantumvis magna in qualitatibus intercedat mutatio, quod ipsum insinuat Vict. num. 71. & alij. contrarium sentit Dur. dist. 10. quaest. 4. ad 3. & alij.

Controuersia hæc vel potest sistere in speculatione, vel dirigi ad praxim. Si de nudâ speculatione agamus, pendet ex ea quaestione, num in definitione rei procedatur vsque ad materiam primam, ita ut ne quidem quantitas sit communis genito, & corrupto; in qua quaestione D. Th. supponit partem affirmatiuam, iuxta quam optimè sentit quod quantalibet in qualitatibus sit mutatio, remaneat Christi corpus quamdiu remanet eadem quantitas, quia sub eadem remaneret panis substantia. Durandus verò sentit eandem quantitatem posse esse in genito & corrupto, ex qua sententia sequitur ex permanentiâ quantitatis non posse sumi argumentum ad concludendam corporis Christi præsentiam. quæ sententia est valde probabilis. certè concessio quod remaneat quantitas alicuius rei, non videtur aptè concludi quod remaneat dispositio sufficiens ad conseruationem substantiæ, cum substantia materialis non dependeat à sola quantitate ut perseueret in rerum natura.

Si con-

Si controuersiam spectemus in ordine ad praxim, omnino videtur dicendum quod quando res ipsa inuenitur notabilis mutatio in qualitatibus, Christi corpus non remaneat: vel enim requiritur deperditio quantitatis ut corpus Christi desinat esse modo sacramentali, & dico huiusmodi notabilem mutationem qualitatibus arguere quantitatis deperditionem, & per consequens quod desineret substantia panis, & proinde quod substantia corporis Christi ibi desinat esse. Vel non requiritur deperditio quantitatis, & similiter dicendum, facta notabili mutatione in qualitatibus, corpus Christi desinere esse in Sacramento.

Porro notabilis mutatio qualitatibus necessaria ad panis conseruationem, & proinde ad hoc ut corpus Christi remaneat in Sacramento, censetur inueniri quando odor, sapor, spissitudo notabiliter mutantur; hæc enim indicant non remanere sufficiens temperamentum ad conseruationem panis. unde quo casu in hostia ante consecratam clara esset notabilis mutatio istorum accidentium, ea non videretur posse adorari, licet apparet caro vel sanguis, quia si tanta mutatio inueniatur, etiam nulla intercedente apparitione, corpus Christi censetur desinere esse in Sacramento; ergo etiam si intercedat apparitio, quia huiusmodi apparitio non facit, ut mutatio aliis sufficiens ad desitionem corporis Christi non sufficiat, communi tamen quando apparet caro, vel sanguis, potest saltem aliquamdiu permanere temperamentum ad perseverantiam panis necessarium, & proinde practice potest iudicari Christi corpus aliquamdiu sub speciebus remanere.

Aduerte eo casu celebrantem sacerdotem non teneri sumere hostiam propter horrorem; immo D. Thom. infra quaest. 82. art. 4. ad 3. indicat non debere, quod etiam indicat Durand. Vict. supra, & alij. immo D. Thom. eadem responsione indicat non teneri aliam hostiam consecrare, cum dicat: *consulendum tamen esset sacerdoti quod iterato corpus & sanguinem Domini consecraret & sumeret*, quod etiam censent alij, Caiet. in dictum art. quaest. 82. Sotus dist. 13. quaest. 1. art. 4. in fine. nam Christus censetur eo casu dispensare, ne sacrificium aliter compleatur.

QUESTIO LXXVII.

De remanentibus in Sacramento accidentibus.

ARTICVLVS I.

Virum accidentia remaneant sine subiecto in hoc Sacramento?

AFFIRMAT; quod est definitum in Concilio Constantiensi sess. 8. in qua damnatur articulus 2. Wicleffi qui sic habet: *accidentia panis non manent sine subiecto in eodem Sacramento*. colligitur etiam ex definitione Concilij Trident. sess. 13. can. 2. in quo definitur in Sacramento Eucharistiae fieri conseruationem totius substantiae panis in corpore, & totius substantiae vini in sanguinem (scilicet Christi) manentibus duntaxat speciebus panis & vini. quibus verbis datur intelli-

gi accidentia remanere sine subiecto, quod & perpetuo sentit Ecclesia.

Probatur ratione, de fide est substantiam panis in hoc Sacramento non remanere, ut ostensum est quaest. 75. ergo accidentia non subiectionantur in illo: non possunt etiam dici subiectati in corpore Christi, cum habeant modum quantitatum per quem extenduntur in ordine ad locum, quo caret corpus Christi. 2. figura accidentium est plane improporcionata corpori humano, ergo non potest asseri illa inherere corpori Christi sine miraculo, quod non sequitur ex vi huius mysterij, & proinde non est asserendum. Accidentia non possunt etiam dici esse in aere circumstante, ut ostendit D. Th. in corpore, cum aer non sit naturaliter susceptiuus huiusmodi accidentium, unde non nisi miraculose illa susciperet, quod non est asserendum. adde aerem peli, dum species mouentur, ergo si gnum est eas non subiectionari in aere. ex quibus deducitur quod accidentia in hoc Sacramento remaneant sine omni subiecto substantiali, quod solum intendit hoc art. D. Th. nam qua ratione se habeant ad quantitatem, sequenti art. dicetur.

In solutione tertij & quarti argumenti tangit difficultates vel in Philosophia, vel in prima parte discutiendas.

ARTICVLVS II.

Virum in hoc Sacramento quantitas dimensua panis vel vini sit aliorum accidentium subiectum?

AFFIRMAT. probat 1. ex eo quod sensu appareat aliquid quantum esse coloratum. 2. quantitas est prima dispositio materiae, qua mediante cetera accidentia materialia insunt materiae; cum ergo substracto subiecto substantiali remaneant, dicendum remanere in quantitate, tanquam subiecto. tertia ratio petitur ex eo quod subiectum sit principium indiuiduationis ipsorum accidentium, cum ergo remaneant accidentia indiuidua, debet remanere aliquod subiectum principium indiuiduationis eorumdem, quod est quantitas. quæ ratio videtur difficilis, nam, ut omittam minus probari in Philosophia, quod accidens indiuiduetur per subiectum, constat accidens posse conseruari sine omni quantitate, quo casu erit idem numero, quod erat sub quantitate, & proinde ex eo quod quantitas sit principium indiuiduationis, non apte conficitur eam remanere, tanquam aliorum accidentium subiectum.

DVBIVM I.

Virum quantitas panis & vini remaneat in hoc Sacramento?

CONSTAT in hoc Sacramento aliquam quantitatem inueniri, quam verò ea sit videtur posse controuerti. aliqui asserunt esse quantitatem materiae panis, nam censent in vnoquoque composito materiali vnicam esse quantitatem inexistente proximè materiae, eamque efficientem, quæ sit causa cur sit extensa, & habeat partes extra se mutuo positas, sit etiam causa cur secundum naturalem rerum exigentiam nec se inuicem, nec rem aliam quantam vel quantitatem

Prob. ratio ne.

Resp. affir.

Ratio D. Th. videtur difficilis.

Quidā asserunt esse quantitatem materiae panis.